

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XIX. De tolerantia injuriarum, & quis verus patiens probetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

fieret, si tantum lumen ad sequendum te non haberemus?

CAPUT XIX.

De tolerantia injuriarum, & quis verus patiens probetur.

I. **Q**uid est, quod loqueris, fili? Cessa conqueri, considera mea, & aliorum Sanctorum passiones. Nondum usque ad sanguinem resististi.

Parum est, quod tu pateris, in comparatione eorum, qui tam multa passi sunt, tam fortiter tentati, tam graviter tribulati, tam multipliciter probati, & exercitati.

Oportet te igitur aliorum graviora ad mentem reducere, ut levius feras tua minima.

Et si tibi minima non videntur, vide, ne & hoc tua faciat impatientia.

Sive tamen parva, sive magna sint, stude cuncta patienter sufferre.

2. Quanto melius ad patiendum te disponis, tanto sapientius agis, &

& amplius promereris, feres quoque
levius animo & usu ad hoc non se-
gniter paratis.

Nec dicas: Non valeo hæc ab
homine tali pati, nec hujuscemodi
mihi patienda sunt: grave enim in-
tulit dānnum, & impropert mihi,
quæ nunquam cogitaveram: sed ab
alio libenter patiar, sicut patienda
videro.

Insipiens est talis cogitatio, quæ
virtutem patientiæ non considerat,
nec a quo coronanda erit, sed ma-
gis personas, & offensas sibi illatas
perpendit.

3. Non est verus patiens, qui pati
non vult, nisi quantum sibi visum
fuerit, & a quo sibi placuerit.

Verus autem patiens non atten-
dit a quo homine, utrum a Prælato
suo, an ab aliquo æquali, aut infe-
riori: ntrum a bono, & sancto vi-
ro, vel a perverso, aut indigno ex-
erceatur.

Sed indifferenter ab omni crea-
tura

tura quantumcumque, & quotiescumque ei aliquid acciderit, totum hoc de manu Dei gratanter accipit, & ingens lucrum reputat; quia nihil apud Deum, quantumlibet parvum, pro Deo tamen passum, poterit sine merito transire.

4. Esto itaque expeditus ad pugnam, si vis habere victoriam.

Sine certamine non potes venire ad patientiæ coronam.

Si pati non vis, recusas coronari.

Si autem coronari desideras, certa viriliter, sustine patienter.

Sine labore non tenditur ad requiem: nec sine pugna pervenitur ad victoriam.

Fiat Domine, mihi possibile per gratiam, quod mihi impossibile videtur per naturam.

Tu scis, quod modicum possum pati, & quod cito dejicior levi exurgente adversitate.

Efficiatur mihi quælibet exercitatio tribulationis pro nomine tuo amabilis,

bilis,
xari p
meæ.

De co

I. C

Domin

Sæp

cit, &

Prop

cum m

mih

Val

unde g

Et d

tum,

nonnu

flatu.

2. V

meam

notam

Mise

infigar

quequ

bilis, & optabilis; nam pati, & vexari pro te, valde salubre est animæ meæ.

CAPUT XX.

*De confessione propriæ infirmitatis,
& hujus vitæ miseris.*

I. Confitebor adversum me injustitiam meam: confitebor tibi Domine infirmitatem meam.

Sæpe parva res est, quæ me dejicit, & contristat.

Propono me fortiter acturum: sed cum modica tentatio venerit, magna mihi angustia fit.

Valde vilis quandoque res est, unde gravis tenatio provenit.

Et dum puto me aliquantulum tutum, cum non sentio, invenio, me nonnunquam pæne devictum ex levi flatu.

2. Vide ergo Domine humilitatem meam, & fragilitatem tibi undique notam.

Miserere, & eripe me de luto, ut non infigar, nec permaneam dejectus usquequaque.